

Kerstfeest

Wanneer wij tot de mensen zeggen dat het kerstfeest een van oorsprong heidens feest is, zal niemand ons dat betwisten. Het is meer een gezelligheidsfeest dan een waar christelijk gedenkfeest. Velen die niets aan het christelijk geloof doen, doen immers wel mee aan kerstverlichting en kerstactiviteiten. Het is álles 'kerst' wat de klok slaat. Vooral op het gebied van eten en drinken is er tijdens de kersttijd heel wat te doen. Alle restaurants en eetgelegenheden zijn dan totaal volgeboekt. Wij behoeven dan ook niet bang te zijn dat wij christenen laten schrikken wanneer wij hen vertellen dat kerst in feite van heidense oorsprong is. Ook theologen zullen niet in gewetensnood komen wanneer zij dit vernemen, want het is een alom bekend gegeven dat kerst geen christelijk feest is van oorsprong.

Welnu, wij zullen eens de achtergronden van het kerstfeest bezien. Kerst is voor velen, voor jong en oud, immers het gezelligste feest dat er is. Veel versieringen met takken, sparrentakken, hulsttakken, dennenappels, kaarsen, lichtpunten, glinsterende bollen, enz. Wijst Jeremia 10:3-5 hier naartoe? De kerstboom is een centrale plaats waarbij men liedjes zingt, enz. Bij kerst zijn de mensen het meest betrokken en is deswege het meest gevierde christelijke feest.

Maar reeds honderden jaren voor Christus vierde men zulke feesten! Het is wel waar dat wij in het Nieuwe Testament het verhaal lezen over de geboorte van Jezus, het zgn 'advent'. Maar over de datum en het jaar der geboorte zwijgt het N.T. in alle talen.

Dus waarom dan toch kerstfeest vieren, nu vaststaat dat er zoveel onzeker is en wankel staat? En, wie mag het wezen die het kerstfeest instelde op 25 dec.?

Is het dat bij ons Noorderlingen het kerstfeest onlosmakelijk verbonden is met de winterse sfeer van sneeuw en ijs, op het zuidelijk halfrond valt kerst midden in de zomer.

Kerst zou inhouden dat het om 'Christ' gaat, om de Messias. Toch spreekt de Bijbel over geen enkel feest met betrekking tot de Messias.

Waarom viert het christendom dan wél het zgn kerstmis?

Dat is, omdat men de geboorte van de Messias gelijk ging stellen met het midwinter-zonnewendefeest op 25 december. Dan begint n.l. de zon aan haar terugkeer naar het noordelijk halfrond, hetwelk de heidense vereerders van Mithras de '**dies natalis Solis Invictis**' noemden, dat is de geboortedag van de onoverwinnelijke zon.

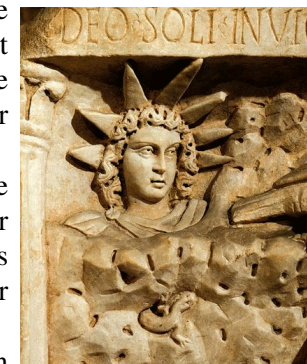
Het is hetzelfde als het Romeinse **Saturnalia-feest**, ter ere van Saturnus, de god van de landbouw.

De Romeinen kwamen met dit feest in aanraking toen zij kennis namen van de Oosterse cultussen, waarvan de Mithras-dienst er een was, wiens geboortedag op 25 dec. werd gehouden.

In de eerste eeuwen van het christendom leenden deze feesten, die ter ere waren van de zonnegod, er zich gemakkelijk toe om opgenomen te worden in het steeds wereldser wordende christendom. Christenen gingen het feest van de zon toepassen op de geboorte van de Messias, als de Zon der gerechtigheid, naar Mal.4.

In 354 n.Chr. vinden wij de eerste aanwijzing hiervan. Het ene deel der christenen vierde deze dag op 6 januari als epifani-feest, en het andere deel der christenen vierde op 25 dec. het Kerstfeest.

De kerk wilde de aandacht der christenen afleiden van de oude heidense feestdagen door op diezelfde dagen haar 'christelijke' feesten te vieren. Dit waren **niet** de door **JHWH** ingezette **hoogtijden of feesten**, maar de door haar zelf uitgedachte feesten!

Wat zijn mythen?

Een mythe is geen gewoon verzonnen verhaal, maar is een religieus verhaal over de goden en hun scheppende daden in het verre verleden. Uit een mythe kunnen wij lessen trekken voor het heden, voor de zin van ons bestaan. In een mythe is b.v. de opkomende zon het symbool

voor de overwinning van het licht op de duisternis. Men leert hieruit dat er een hogere scheppende Macht is dan dat wij Zijn kracht en leiding in ons leven behoeven. Vandaar de aloude gedachte om de goden via offers tevreden te stellen. De mythen willen een soort brug slaan naar het onbewuste in ons mensen, welk element men in gewone verhalen veelal mist. De mythen willen door middel van verhalen de wereld der goden verbinden met de wereld der mensen. Het woord 'mythe' komt van het Griekse mythos, dat is een gesproken woord, een wijze les in verhaalvorm om de geschiedenis via mondelinge overlevering te laten voortbestaan. Een mythe is dus een verzinsel, wat men niet voor waar aan dient te nemen. Men dient er slechts een les uit te trekken.

De Mithras-mythe

In het Oosten is Mithras de god van het Licht, de Zon. In het Westen was hij de god die in geheime genootschappen werd aanbeden. Mithras is de stierendoder. Mithras droeg een rood gewaad (zoals nu de paus weleens draagt, en de kardinalen dragen) en in feite is hij de Kerstman, met zijn puntmuts en rode mantel. Mithras droeg n.l. altijd een puntmuts.

Onder keizer Nero kreeg de mithrasdienst vaste voet in Rome. Mithras zag men als een natuurkracht, de voornaamste bestrijder van boze machten. Keizers waanden zichzelf vertegenwoordigers van deze natuurkracht, van de zonnegod, en daarom noemden zij zichzelf dominus et deus (heer en god, of, bij de gratie gods, zie randschrift gulden) en invictus (onoverwinnelijk) etc.

Voor Mithras werden vele tempels gebouwd, de Mithraeums. De stierdoding is de voornaamste daad van deze god, die hij voor de mensheid verricht. In een grot doodde Mithras de stier. De grot is hier

een symbool van het hemelgewelf, waarin zon en maan staan uitgebeeld. Er staan bomen en korenaren vlakbij de leegbloedende stier. Het bloed van de stier stroomt over in die bomen en aren. Dat is de groeikracht der natuur, via de zon.

Op de rand van de grot zit altijd een raaf, de boodschapper van Apollo. De raaf bracht de boodschap van Sol, de zon of Apollo over aan Mithras om de stier te gaan doden. Mithras heeft er inwendig wel pijn over zo'n mooie sterke stier te doden, maar het moet, omdat deze uiteindelijk het nieuwe leven voortbrengt. De raaf neemt de plaats in van Mercurius, de bode der goden. Mithras wordt ook wel beschouwd als Sol zelf. 25 dec. is zijn geboortefeest, de komst van het nieuwe licht. De geboorte van Mithras is al even wonderlijk. Hij wordt geboren uit een rots, en omhoog geperst uit een rots.

Men bracht de zon, het vuur en de warmte in verband met stenen, met vuurstenen wanneer men deze tegen elkaar ketst. De krachten der natuur zag men aan voor goden. En zo is men de natuurkrachten gaan vereren. Men vereerde tenlaatste de gaven en niet de Gever. Dat doet men vandaag de dag nog!

Het is wel te begrijpen waarom de oude cultuurvolkeren de geboortedag van de zon vierden. De beweging van de aarde is iets wonderlijks. De zon beweegt zich noordwaarts na 21-25 juni, en dat zet zich voort tot 21 december. Dan staat de zon 3 dagen stil, en keert op 25 december weer terug. Dat was een spannend moment! Stel dat de zon nóg verder weg zou gaan en niet zou terugkomen, dan was alle leven onmogelijk, en zou men sterven van kou en onvruchtbaarheid. Dat de zon terugkeerde is voor ons heel normaal en gewoon, maar voor de oude cultuurvolkeren was dit een steeds terugkerend wonder, waarin de goden hun hand hadden! En zou men zulk een wonder niet met een feestje vieren?

De oude volksfeesten als Saturnalia en Brumalia zaten te diep verankerd in de bekeerlingen om ze eens en voorgoed vaarwel te zeggen. Er is altijd wel enig verzet geweest van kleine groepen ware christenen, maar dit werd door de meerderheid overstemd, en zelfs de Reformatie heeft

deze verchristelijkte heidense feesten niet voorgoed kunnen of durven afschaffen!

Tijdens de feesten moest alles gezellig zijn en moest er een sfeer van gezelligheid ontstaan, hetwelk men bereikte door allerlei groenversieringen te maken. Dit had men reeds afgezien van de Germanen en Kelten met hun joel-feest. Lezen wij in Jer.10:4 over de kerstboom?

De ritens van het joel-feest bestonden uit lekker eten, gezelligheid en samenzijn, joelkoeken

eten, groenversieringen met sparre- en hulsttakken, geschenken geven, wensen doen, vuren en feestlampjes aansteken, etc. Dit alles diende om de hernieuwende kracht der zon te vereren. Zelfs in de winter draagt immers de hulst en mistletoe vruchtjes, hetwelk voor hen een symbool van het overwinnende leven was temidden van de winterse dood.

Kerstfeest was ooit in Engeland en bij de Puriteinse koloniën in Noord Amerika bij de wet verboden! In de 17e eeuw stoorden de Puriteinen zich vreselijk aan dit feest, temeer vanwege de excessen op het gebied van zede, eten en drinken.

Onder Oliver Cromwell werd door de Puriteinse partij in 1642 kerstviering bij de wet verboden. Iedereen die op 25 dec. niet werkte, indien dit op een werkdag viel, riskeerde een geldboete of gevangenisstraf. In 1659 nam het Hof van Massachusetts de wet aan die kerstvieringen verbood!

Saturnaliafeest in Rome, eten en drinken

Dat is heden bijna ondenkbaar!

Het combineren en vermengen van heidense feesten of gewoonten met verering van Jahweh is altijd een terugkerend probleem en verschijnsel geweest in Israël.

Waarom vieren de christenen wel de verchristelijkte heidense feesten en niet de gezette hoogtijden van JHWH?

Zou JHWH het vieren van eigengemaakte of gewijzigde heidense feesten op prijs stellen, terwijl men Zijn feesten weigert te vieren? Eist JHWH van ons goede bedoelingen, of eist Hij gehoorzaamheid?

Keizer Constantijn adviseerde de kerkleiders om het de heidenen toch vooral niet te moeilijk te maken, maar hen halverwege tegemoet te komen, door hen toe te staan hun eigen feesten te behouden.

In 354 n.Chr. vierde de kerk dan ook voor het eerst de geboortedag van de Messias op 25 dec., de feestdag ter ere van de zonnegod.

Weten en dan niet doen

Een zaak weten en dan vervolgens niet doen, dat is zo ongeveer de grootste ziekte van de hele menselijke beschaving.

Om enige voorbeelden te noemen met betrekking tot het kerstfeest:

In Terdege 19-12-1990 stond een artikel van drs.W.van Vlastuin:

Is het Kerstfeest christelijk? Viering Christus' geboortedag wordt niet in de Bijbel geboden, etc.

Vlastuin gaat verder op de zaak in en op de heidense gebruiken. Men weet dus goed waar het om gaat en waarvan Kerstfeest afkomstig is, dat blijkt steeds weer. Vlastuin noemt het de Roomse strategie om heidens bijgeloof te vervangen door kerkelijke instellingen.

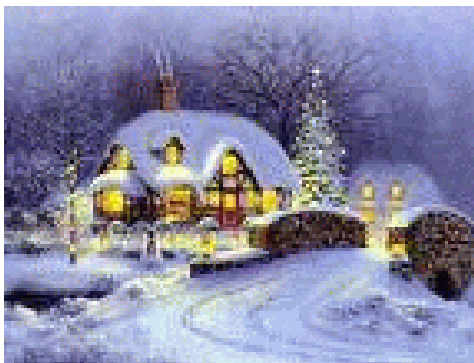
Men weet de zaken goed en durft ze nog wel bij naam te noemen, maar men neemt er géén afstand van!

Wanneer wij gewaarschuwd zijn dat er in een bepaald land links wordt gereden, en wij gaan dan tóch rechts rijden, vragen wij om problemen! Wanneer je weet dat heidense feesten door de Roomse kerk zijn verchristelijkt, neem er dan ook direct afstand van en blijf niet doorsjoemelen!

Middeleeuwen

Het vieren van de kerstnacht werd in de middeleeuwen een volksfeest, met kerstspelen waarbij het gewone volk meedeed. De stal en de kribbe sprak de mensen méér aan, dan de hoge afkomst van de 'zone Gods'. Men wilde de harde realiteit van het leven zien en meespelen, door het kind in de kribbe te ervaren. De Calvinisten schaften alle bijzaken rondom Kerst af. In Nederland werd op de Synode in 1574 Kerst afgeschaft als zijnde onschriftuurlijk. Vier jaar daarna werd Kerst in Dordrecht weer in ere hersteld. De mensen wilden iets concreets beleven rondom de 'geboorte van Jezus'.

Luther had reeds bezwaren tegen alle feestdagen der kerk. In Straatsburg schafte men in 1524 alle feestdagen af. Ook in Genève had men, voordat Calvijn daar in 1534 kwam, de feesten afgeschaft, als gevolg van de invloed van Farel en Viret. In 1538 werden de feesten door Genève weer ingevoerd, en in 1550 weer afgeschaft.

De hervormers hebben best het een en ander gedaan om de feesten af te schaffen. Zij hadden het volk en de autoriteiten dikwijls tegen. Zij waren niet radicaal genoeg, d.w.z. en hadden de eer van mensen nog boven de eer van JHWH.

Calvijn zei in een dienst op 25 dec. dat men zich bedroog door te denken dat Jezus op die dag zou geboren zijn, en dat men zich door dit te denken een afgodenbeeld oprichtte. *'Het is ter ere van de duivel'*, aldus Calvijn.

Ook de Puriteinen waren fel tegen de feesten, zie wat George Gillespie (1613 - 1649) tegen de feestdagen der kerk inbracht:

1. Het tweede gebod verbiedt God te dienen naar menselijke inzetting
2. Alle resten van afgoderij moeten worden verwijderd, Ex.34:13, etc.

3. Deze feestdagen herinneren niet alleen aan de vroegere afgoderij van Rome, maar houden die nog in stand.
4. De kerk en de traditie hebben geen macht om feestdagen in te stellen.
5. Alle ceremoniële feesten zijn sinds het NT voorbij, Gal.4:10.
6. De kerkelijke ceremoniën kunnen in betekenis en gebruik de plaats van de sacramenten gaan innemen.
7. De didactische (onderwijzende) rol van deze gebruiken ontkent de genoegzaamheid van de Schrift.
8. Bijzondere feestdagen ondermijnen als het ware het onderscheid van de sabbat.
9. Heidense overdaad staat centraler dan de herinnering van Christus' geboorte.

De Puriteinen zagen kerstfeest als een bron van verwarring voor de feitelijke gebeurtenissen, hetgeen vooral blijkt uit illustraties versieringen, eten en drinken tijdens kerst, etc.

In ons land ageerde o.a. Jac.Koelman fel tegen de kerkelijke feesten. Hij preekte op 2e kerstdag eens uit Gal. 4:9-11:

9 En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen?

10 Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren.

Hij schreef een preek, dat er een Reformatie nodig was omtrent Kerst. In die preek somt hij een aantal tegenstanders van de feesten op, n.l. Luther, Calvijn, Bucer, Zwingli, Beza, Zanchius, Piscator, Voetius, Hoornbeeck, etc.

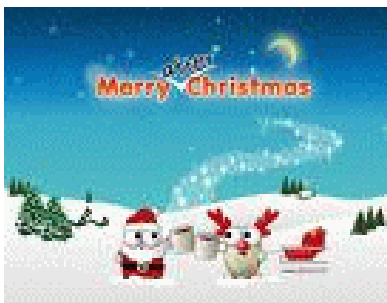
Uit alles blijkt dat veel mensen altijd tegen de draad ingaan. Wanneer iets zwart is zeggen zij dat het wit moet zijn, en als het wit is zeggen zij dat het zwart moet zijn. Moeten wij de Goddelijke Feestdagen vieren, dan doen wij dat niet, maar vieren onze eigen feesten. Zo is alles van ons een opeenhoping van tegenstrijdigheden, en maken wij ons rijp voor de verwerping.

Pas wanneer onze wil vernieuwd en geheel omgebogen is om JHWH's wil te volgen, is er sprake van Gode-leven, van kinderlijke gehoorzaamheid. Dat maakt ons slaven in de goede zin van het woord. Hij heeft lief die hem liefhebben en Zijn geboden bewaren en doen! Maar ook dat wij afzien van het meedoen met al die menselijke en kerkelijke eigengemaakte inzetten, hoe gezellig en aantrekkelijk alles ook in elkaar wordt gezet.

Lichtfeest

Wij hebben gezien dat Kerst te maken heeft met het licht. Kerstfeest is een lichtfeest. Wij weten allen wel dat Kerstfeest niets te maken heeft met de geboorte van Jezus en dat dit feest van heidense oorsprong is. Toch blijft het christendom dit feest jaarlijks vieren, en viert men niet de feesten die wél door JHWH zijn ingesteld. Het is immers zo gezellig rond Kerst en de kerstboom en de maaltijden.

Vele christenen zijn momenteel op zoek naar joodse wortels. In Pasen en Pinksteren meent men regelrecht joodse wortels te vinden. In het Kerstfeest wordt dat moeilijker, daar het Kerstfeest als zodanig in de Bijbel en joodse traditie niet wordt genoemd. Maar warempel, toch hebben de 'Christenen voor Israël' via een omweg nog een soort joods worteltje ontdekt in het Kerstfeest. Dat is heel frappant en knap.

Ja, Israël kende wel een soort lichtfeest, namelijk het Slotfeest op de 8e dag van Loofhutten. Dan waren er fakkeldansen en was heel het tempelplein des nachts verlicht. Dat schijnt een geweldig gebeuren geweest te zijn, want wie de vreugde van dat feest niet gezien en gesmaakt had, wist niet wat vreugde was, zo luidt het gezegde.

Veel later zijn de joden het Chanoeka-feest gaan vieren, ter inwijding van de hernieuwde Tempel, en wel de tweede inwijding nadat in 163 voor Christus de Makkabeëën de heerschappij van koning Antiochus Epiphanes IV omver geworpen hadden, op de 25e Kislew.

Dat Chanoeka-feest duurt ook acht dagen. Elke avond steekt men een licht aan van de chanoeka-kandelaar (een soort menora) totdat ten laatste alle acht lichten branden. Met een grote omweg en met veel fantasie kan men een verbinding leggen tussen Chanoeka en Kerst.

Bij beide feesten gaat het om warmte, licht en gezelligheid.

Toch staat Kerst geheel alleen. In de Bijbel is er geen enkele aanwijzing om Kerst te vieren. Vandaar dat de eerste christenen een feest van de geboorte van Christus op 25 december afwezen.

Traditie -en vooral wanneer het gaat om feesten- zit diepgeworteld. Ontneem een volk of kerk haar feesten, en ze gevoelen zich nameloos arm.

Ghandi, de grote man van India, stond ooit op het punt om christen te worden toen hij in Zuid Afrika studeerde. Hij zag echter zoveel tegenstrijdigheid in het christendom dat hij ervan afzag. *“Ik heb mij nooit met de festiviteiten van de kersttijd kunnen verenigen. Zij schijnen mij zo strijdig toe met het leven en de leer van Jezus”*, aldus Ghandi.

Godfried Bomans zei eens: *“Als Christus nu op aarde kwam, een kerk binnenging en de hele plechtigheid meemaakte, zou Hij dan weten dat het om Zijn verjaardag ging? Ik denk van niet. Ik geloof niet dat Hij het zou erkennen. Hij zou zoiets denken van: Hé, wat gebeurt hier?”*

Toch wordt Kerstmis wereldwijd gevierd, alleen in Azië al door zo'n 150 miljoen mensen, waar het vooral om een consumptieve doelstelling gaat. Koop en verkoop, de horeca, etc-, zijn er bij gebaat.

Wanneer ná de donkere dagen voor Kerst het licht weer doorbreekt, leeft mens en beest weer op. Het is een ware verademing als de dagen langer worden, dat wil zeggen dat het langer licht wordt, want een nacht en dag is en blijft 24 uur.

Ongeveer 3600 jaar geleden - volgens oude geschiedenisverhalen - is het in ons land enige weken achter elkaar pikdonker geweest. De mensen dachten dat de zon uitgedoofd was en nooit meer zou gaan schijnen. De mensen waren vertwijfeld en de wanhoop nabij. Wij moeten daarbij bedenken dat men nog geen electriciteit had en men er niet op had gerekend dat het zo lang donker zou blijven. Volslagen duisternis is iets verschrikkelijks, en op de lange duur onleefbaar. Wij

hebben licht nodig om te kunnen leven. En vandaar de uitbundige vreugde onder deze mensen toen van lieverlee de zon weer doorkwam. Sindsdien is er in ons land overal feest gevierd ter ere van de teruggekeerde zon. Sommige plaatsnamen als Wekerom, Kernhem, wijzen naar dit gebeuren. Men ging optochten en vreugdedansen houden voor de teruggekeerde zon. Begrijpelijk.

Het is niet onbegrijpelijk dat rond onze jaarwisseling lichtfeesten ontstonden, zonnwendefeesten in de midwinter. En daarvandaan komt het Kerstfeest. Kerstfeest heeft een heidense achtergrond, en staat in direct verband met Nimrod en de godenmythen als Baäl, Mitras, Janus, Kamos, Moloch en andere afgoden.

Het ontbreken van en de behoefte aan inwendig licht onder de mensen, maakte het voor de kerkvaders aantrekkelijk om het kerstfeest in te voeren.

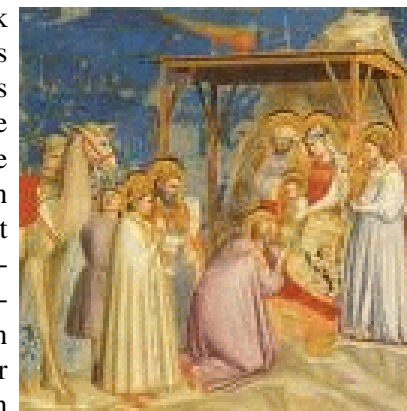
Kosmische afkomst

Het Kerstfeest is door de kerk ingesteld op grond van de zonnewende, de terugkeer van de zon na 21-25 december. Dit feest heeft aldus een astronomisch karakter. De nieuwe zon werd vergeleken met een nieuwe godenzoon. In Egypte was het Horus, in Rome Mithras, in Babylon Tammuz en Yule. In Egypte vierde men het feest van de geboorte van Horus met palmbomen, en in Rome met de 'kerstbomen'. De boom noemde men 'fir', dat verwees naar Baäl-Berith. De moeder van de zonnegod zou in een boom zijn veranderd en bracht in die conditie haar zoon voort als een tak, als Zoro-Aster. Zoro = nul, het nulpunt van de zon op 21-december. Die dag noemde men 'natalis invicti solis', dat is de geboortedag van de onoverwinnelijke zon. Het kerstfeest heeft dezelfde achtergrond als de verering van het gouden kalf in de woestijn, en de kalverdienst van Jerobeam, n.l. de verering van de zonnegod, zie 1Koningen 12.vv.

Zoro Aster Taurus Solaris

De viering van de geboorte van Jezus, tegelijk met het feest van de geboorte van de zonnegod Sol Invictus, stamt pas uit de 4e eeuw. Nadien begonnen de kerkvaders met hun moeilijke constructies om Jezus uit een maagd te laten geboren worden, verschoond van de zogenaamde erfzonde. Het ging de kerkvaders en het volk niet meer om de mythen rond de aloude Christus-kracht, om daarmee verbonden te worden en een nieuw mens te worden. De eerste christenen spraken niet over een lijfelijke Jezus, maar spraken over de Christus-in-het-hart. De latere christenen zochten Christus buiten zichzelf in de Jezus-figuur. De eerste christenen zeiden, dat wie de Christos (dat is de Geest van JHWH) in zich weet en door deze kracht leeft, verder geen dogma's, geloofsbelijdenissen, regelgevingen, etc. behoefde. Zij stelden nog dat elk mens zélf verantwoordelijk was tegenover JHWH en Zijn Wet, zoals duidelijk in Ezechiël 33 staat. De kerkvaders daarentegen ontnamen de mensen hun verantwoording en wezen hen naar Jezus, die men tot God had gemaakt via de twe-naturenleer en het dogma der drie-eenheid. Men maakte van Jezus een plaatsvervanger, zodat niet langer JHWH Zelf de Koning, Verlosser en Heiland van Israël was, maar een zoon van Hem, die zelf ook God zou zijn. Jezus zou in onze plaats de straf over de zonden hebben weggedragen, zodat wij vrijuit konden gaan. Gemakkelijker konden de mensen nooit van hun zonden afkomen, door aan de kerk geld te betalen en te belijden dat zij geloofden in de Jezus der kerk.

Het Christos-feest

Waar het in werkelijkheid om gaat in de oude mythen, met name in de Christos-mythe, is het geboren worden van de Christos in ons hart, de opstanding van de nieuwe mens, of te wel dat de geest van JHWH ons bezielt en in bezit neemt. Dit is de mens die een nieuw hart heeft

ontvangen en die zijn hart heeft laten besnijden, zie Deuteronomium 30:60.

Dat dit voor velen cryptische taal is, is waar. Het gaat erom dat een mens die afwijzend tegenover JHWH en Zijn Verbond staat, gaat leven naar JHWH's wil en inzettingen. Dat er een nieuwe mens, mensheid en wereld op komst is, zulks leeft op de bodem van elk mens hart. Het hoe en waardoor, het wanneer en op welke wijze, dat is voor de meeste mensen een groot raadsel. Welnu, de Christos is dan ook geen persoon ergens in een verre hemel, maar is de onpersoonlijke kracht van JHWH, die het licht en leven is der wereld, een stralingsgordel. Straling is meestal onzichtbaar, maar doet wel zijn kracht gelden. Straling beïnvloedt alle mensen en heel de materie. Het Goddelijke stralingsveld noemt men vanaf oude tijden de 'Christoskracht'. Die kracht is volmaakt, dat wil zeggen, de straling ervan heeft een vol spectrum, zodat hij vergeleken wordt met een zon. Vandaar dat men de Christos als de Zon der Gerechtigheid heeft genomen.

De beloften van JHWH om Zijn Geest te schenken lezen wij o.a. in:

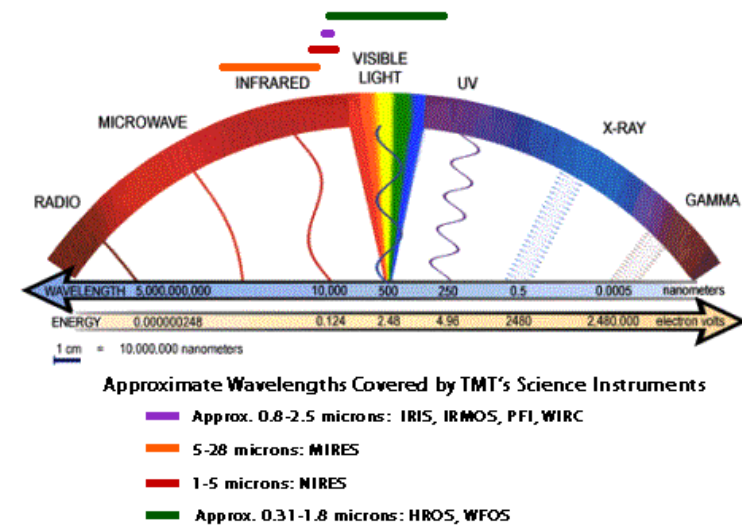
Jesaja 44:3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.

Jesaja 59:21 Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt JHWH: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van den mond van uw zaad, noch van den mond van het zaad uws zaads, zegt JHWH, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

De manifestatie van de Geest van JHWH is die van licht en vuur, zoals in de brandende braambos. Het wordt ook wel de 'Heerlijkheid van JHWH' genoemd. Het Goddelijk volmaakte licht heeft -net als het natuurlijke licht, zoals wij dat nu kennen door wetenschappelijk onderzoek- een infrarode aantrekkingskracht én een ultraviolette afstotende kracht. Beide krachten werken samen, zodat de mens die

erdoor wordt bestraald, voor een keus wordt gesteld. De ene mens zal zijn leven in dit licht zien als zijnde afwijkend van JHWH en gaat alsdan zijn leven betreuren, legt belijdenis af van zijn zonden en maakt nieuwe keuzen, om naar de wil van JHWH te zullen leven. Een ander zal wel zijn foute leven zien, maar kan het echter niet loslaten en blijft wie hij is. Hij bekeert zich niet. Door het infrarode licht verstaat de nieuwe mens de wil van JHWH en ziet wat dat van hem maakt, n.l. een

nieuwe mens. (Zie brochure 471). Doordat infrarood en ultraviolet samenwerken, wordt de nieuwe mens in staat gesteld daadwerkelijk te breken met zijn oude leven en het nieuwe leven te beginnen in gehoorzaamheid aan het Verbond van JHWH met Zijn volk Israël. Die vaste nieuwe keus lezen wij in Psalm 27:8 *Mijn hart zegt tot U: Gij zegt: Zoek Mijn aangezicht; ik zoek Uw aangezicht, o JHWH!*

Het is de Geest van JHWH die met de mensen twist, die hen voor de keus stelt. Zij krijgen geruime tijd om te reageren, maar niet eindeloos, zie Genesis 6:

Genesis 6:3 Toen zeide JHWH: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren.

Noem het de Christos-kraft (de geest van JHWH) in ons, waardoor wij tot nieuwe levensbesluiten komen, om metterdaad te doen wat JHWH van ons vraagt, ook al kost dat ons leven. Wie in zijn leven wordt geroepen -dus beschenen wordt door het infrarode licht van de Christoskracht- maar niet breekt met zijn oude zondige leven, zal innerlijk door een tweespalt worden verteerd en niet standvastig staan als een rots in de branding. Ook hierin is sprake van ontwikkeling (evolutie), zodat wie een nieuwe mens is geworden, steeds verder weg-evolueert van de oude wereld. De breuk wordt steeds groter en wijder. Wie een oude mens blijft zal ook steeds verder weg evolueren in verharding, om in vormen- en lipdienst zijn leven te slijten.

Deuteronomium 29:18 Dat onder ulieden niet zij een man, of vrouw, of huisgezin, of stam, die zijn hart heden wende van JHWH, onzen God, om te gaan dienen de goden dezer volken; dat onder ulieden niet zij een wortel, die gal en alsem drage;

19 En het geschiede, als hij de woorden dezes vloeks hoort, dat hij zichzelf zegene in zijn hart, zeggende: Ik zal vrede hebben, wanneer ik schoon naar mijns harten goeddunken zal wandelen, om den dronkene te doen tot den dorstige.

20 JHWH zal hem niet willen vergeven; maar alsdan zal JHWH's toorn en ijver roken over denzelven man, en al de vloek, die in dit boek geschreven is, zal op hem liggen; en JHWH zal zijn naam van onder den hemel uitdelgen.

21 En JHWH zal hem ten kwade afscheiden van al de stammen Israels, naar alle vloeken des verbonds, dat in het boek dezer wet geschreven is.

Het infrarode aspect van de Christos-zonne-straling is het universele nodigende aspect, waarin heel het volk Israël deelt, ook de vreemdeling die zich erbij voegt. Dit universele licht laat een mens niet neutraal. Men kan geen toeschouwer blijven. Het stelt een mens voor een definitieve keus. Aan het Verbond dat JHWH met Zijn volk sloot zat onlosmakelijk een vloek-eed verbonden, zie Deuteronomium 29:

12 Om over te gaan in het verbond van JHWH, uws Gods, en in Zijn vloek, hetwelk JHWH, uw God, heden met u maakt;

Geheel Israël dronk uit de steenrots in de woestijn, en die rots was Christos (in figuurlijke zin), maar toch bracht dat water geen wezenlijke doorbraak tot stand in de meeste Israëlieten. Het is de ultraviolette straling welke zorgt voor doorbraak. Daardoor wordt álle tegenstand weggenomen. Dan maakt JHWH een gewillig volk op de dag van Zijn heirkraft, zie

Psalmen 110:3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.

Water uit de rots

De ultraviolette straling zorgt voor volkomen zelfovergave en maakt tot overwinnaars in de strijd, om het oude bestaan te verlaten en in volkomen vrijheid te leven naar het Verbond van JHWH. Het maken van de nieuwe levenskeus, het breken met het oude leven, het in praktijk brengen van een reformatie, dit alles wordt in de Schrift 'hét geloof' en 'bekering' genoemd. Wat men tegenwoordig onder 'geloof' verstaat, is meer het voor waar houden en aanvaarden van een aantal kerkelijke doctrines.

In Leviticus 26 lezen wij de schuldbelijdenis en de straf van JHWH over de ongerechtigheid van Israël. Wanneer het onbesneden hart echter gebogen en besneden wordt, dán gedenkt JHWH aan Zijn verbond, zie:

*Leviticus 26:40 Dan zullen zij **hun ongerechtigheid belijden**, en de ongerechtigheid hunner vaders met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben.*

*41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun **onbesneden hart gebogen***

wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben;

42 **Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob**, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;

43 *Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest, en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen, en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had.*

44 *En hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben JHWH, hun God!*

45 *Maar Ik zal hun ten beste gedenken aan het verbond der voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen der heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben JHWH!*

Elk mens bezit in zijn binnenste een centrum waarop het Goddelijke licht valt. Dat centrum noemen sommigen het 'restant van het oorspronkelijke Godsbeeld'. Anderen noemen het een 'geestesvonk-atoom'. In elk geval zal er vanuit dit centrum in ieder mens een reactie ontstaan. De Goddelijke actie van het Levenslicht roept om reactie. Het Goddelijke licht laat niemand ongemoeid of neutraal. De aardse zon

beschijnt goeden en kwaden, zo ook de hemelse zon. Dat stelt elk mens voor een keus, zoals Mozes het oude volk voor de keus stelde bij de bergen Ebal en Gerizim. Waar gaat het uiteindelijk om?

Het gaat om de verlichting van ons derde oog, de pijnappelklier. Zie hierover meer in brochures no. 434, 388, 407, 408 en 409.

Door de verlichting en de positieve menselijke reactie of uitwerking ervan, is de mens vanaf nu een waarheidszoeker geworden en voegt de daad bij het woord. Het is de geboorte van de Christos in ons hart, de

verbinding met de Christus-grid (gordel) rond de aarde, zie onze brochure 469 en 431.

De mens die verlicht is, die opstaat uit de geestelijke dood, die de waarheid zoekt, die door álles heen breekt, wordt beloond met vinden, met innerlijke vrede, met onuitsprekelijke vreugde, met hemelse liefde. Voor hem of haar is het het Christos-feest, omdat men een christ is geworden, dat wil zeggen, een 'gezalfd'. Gezalfd met hemels licht, met Goddelijke straling, waardoor zijn innerlijk oog werd geopend. Sommige zogenaamde 'kerstliederen' kunnen wij hierop van toepassing doen zijn, als: *Voor elk die in het duister dwaalt, verstrekt deez' zon een helder licht, etc.*

Christosdoosje met zalf

De volle verantwoording ligt op elk mens, vanwege het licht van JHWH dat hem bestraalt. Men kan in zijn leven niet een neutrale toeschouwer blijven zónder een keus te maken. Het voorschrift (de verbondswet) dat JHWH ons oplegt blijft niemand onbekend. Zie de vertaling van Deuteronomium 30:11, pericoop 691 van Het Verbondsboek:

'Dit voorschrift dat ik je thans opleg, ligt niet buiten je bereik; het ligt zelfs niet ver van je af. Het hangt niet ergens in de hemel zodat gevraagd moet worden wie is in staat voor ons naar de hemel op te stijgen om het voor ons op te halen zodat wij ernaar kunnen luisteren en handelen? ... Het ligt niet ergens aan de overkant van de zee, zodat gevraagd moet worden wie is in staat voor ons de zee over te steken om het voor ons te halen zodat wij ernaar kunnen luisteren en handelen? Integendeel! De uitspraak is heel dicht bij je; die ligt in je mond en in je hart om te volbrengen! Welaan! Vandaag geef ik je deze keuze in overweging: óf het leven en het goede óf de dood en het verkeerde. Wat anders draag ik je vandaag op dan trouw te blijven aan je Almacht JHWH, te lopen op zijn wegen, en zijn voorschriften, instellingen en rechtsregels in acht te nemen? Alleen zó kun je in leven blijven en groeien; alleen dan geeft JHWH je voorspoed in het land waarheen je gaat om het in bezit te nemen.

In het levens-bestaansveld van ons mensen straalt echter niet alleen het licht van de Geest van JHWH, maar straalt ook het licht van onheilig vuur. Dit onheilig vuur is vanaf oude tijden aangeduid als 'Lucifer', het boze, negatieve, destructieve vuur. Zoals de zon levengevende straling heeft, maar ook straling heeft die dodelijke uitwerking kan hebben, alzo schroeit het onheilig vuur vele gewetens toe. Het sluit veel mensenharten toe voor de levenwekkende straling van JHWH. Dit onheilig vuur verteert de mensen, maakt van hen versteende materialisten, die afgebrand vergaan. Dit onheilig vuur begoochelt de mensen, brengt en houdt hen in een waanwereld, in een hologram. De aarde waarop wij leven en waarop ook het onheilig vuur ontstoken is, is echter geen hel of strafgevangenis, maar kan dat wel worden. De aarde en ons hart kan door een inferno tot een vuurpoel worden, waarin wij levend verbranden. Dankzij het heilige vuur van JHWH is er ontkoming aan zulk een inferno, waardoor wij uit de kluisters van de

De illuminati wensen u een gezegende kerst

eid kunnen bevrijd worden. Het woord van JHWH is een licht, en dat licht beschijnt ons overal, zoals wij gelezen hebben in Deuteronomium 30:11. Het licht van JHWH confronteert ons met Hem, met Zijn regels, en met onszelf!

Het Feest der Wijsheid

In Spreuken 8 is het de Wijsheid die allen nodigt tot haar feest:

- 1 *Roept de Wijsheid niet, en verheft niet de Verstandigheid Haar stem?*
 2 *Op de spits der hoge plaatsen, aan den weg, ter plaatse, waar paden zijn, staat Zij;* 3 *Aan de zijde der poorten, voor aan de stad, aan den ingang der deuren roept Zij overluid:* 4 *Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen.* 5 *Gij slechten! verstaat kloekzinnigheid, en gij zotten! **verstaat met het hart.***
 10 *Neemt Mijn tucht aan, en niet zilver, en wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven goud.* 11 **Want wijsheid is beter dan robijnen, en al wat men begeren mag, is met haar niet te vergelijken.** 32 *Nu dan, kinderen! hoort naar Mij; want welgelukzalig zijn zij, die Mijn wegen bewaren.*

Komt tot het feest der wijsheid. Verlaat de feesten die door mensen zijn ingesteld. Vreest JHWH en houdt Zijn geboden, want dat betaamt alle mensen:

- 1 *De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft Haar zeven pilaren gehouwen.* 2 *Zij heeft Haar slachtvee geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar tafel toegericht.* 3 *Zij heeft Haar dienstmaagden uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten der stad:* 4 *Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts! Tot de verstandeloze zegt Zij:* 5 *Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van den wijn, dien Ik gemengd heb.* 6 **Verlaat de slechtigheden, en leeft; en treedt in den weg des verstands.**

Een gedicht van W. v.d. Berg, Ter Heyde aan Zee 1898:

Hoe lief heb ik Uw wet

O God, Die op mijn paden let: Mijn God hoe lief heb ik Uw wet, zij is mijn lamp, zij is mijn licht: de weerglans van Uw aangezicht, en waar ik ga en waar ik sterf: hetzij ik op de golven zwerf

hetzij ik op mijn sponde smacht: o hoor dan God, behoud Uw kracht vertoon me Uw Liefde Die mij wenk: en de eeuwige kroon des levens schenk: dan vrees ik niet voor 't schaduwdal: elk weet wie mij geleiden zal de Goede Herder is nabij: Zijn stok en staf vertroosten mij

